

Cal Po

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nucli de Sant Joan d'Oló, al sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament Carretera local des d'Oló cap a Sant Joan d'Oló uns 5 km, al costat de l'església parroquial
Alçada: 533

Coordenades:

Latitud: 41.84706
Longitud: 2.00435
UTM Est (X): 417345
UTM Nord (Y): 4633275

Classificació

Número de fitxa 08258-102
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Recentment rehabilitada
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08258A011001280000AM
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dv., 10/01/2020 - 01:00

Descripció

Casa de pagès de dimensions petites que està adossada a una altra casa, cal Fuster, i que forma part del nucli dispers que es troba al voltant de l'església parroquial de Sant Joan d'Oló. Consta d'un cos residencial de planta rectangular (amb planta baixa més un pis). La teulada, contràriament a cal Fuster, té el carener paral·lel a la façana principal, que està encarada vers el nord-oest. Sembla que originàriament era més curta i en un moment donat s'allargà. Aquest nucli inicial es distribueix en base a dos eixos d'obertures, tots amb llindes i brancals de pedra, mentre que a l'extrem s'hi ha afegit una finestra modernament. La casa conserva la tipologia tradicional sobretot en aquesta façana davantera. El parament s'ha deixat a pedra vista. Per contra, la façana posterior en la rehabilitació recent es va haver de refer, i ara presenta unes finestres més àmplies. També l'interior es va haver de refer pràcticament de nou.

Observacions:

Inclusa al Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Maria d'Oló amb el num. 13 (Pla Especial Urbanístic 2011)

Informació facilitada per Lurdes Cortadellas i Josep Ramon Collado

Història

L'església parroquial de Sant Joan d'Oló es va edificar en la ubicació actual al segle XVII (beneïda el 1639), en un emplaçament més planer i més accessible que la originària romànica. Però al seu voltant no hi havia cap nucli de cases, sinó masos aïllats. Els més propers eren Armenteres, la Plana i els Plans. Fou en terres dels Plans que a finals del segle XVIII i sembla que al llarg del XIX van anar sorgint noves casetes que es van situar prop de l'església, però sense formar un nucli urbà pròpiament. Gairebé totes eres masoveries dels Plans, i així la família Plans es va consolidar com el principal poder fàctic de la zona. Sembla que les primeres cases en edificar-se van ser les que estan més a la vora de l'església. La primera i única que tenim més o menys datada és cal Fuster, que es va construir el 1799 segons la inscripció de la llinda. Després devien venir cal Po, ca l'Abellar i cal Feliu. Aquesta última era una masoveria d'Armenteres, i pels volts de 1954 es va reconstruir gairebé de nou. Actualment es denomina Armenteres de Dalt i l'antiga pallissa és la Torre d'Armenteres. Ca la Mestra (antigament coneguda com l'Estudi) es va edificar pels volts de 1917 per tal que fos l'escola d'aquesta zona.

Pel que fa a cal Fuster, no en coneixem gaires més notícies. Segons les inscripcions de les llindes, el fundador de la casa hauria estat Agustí Plana o bé Plans (no es llegeix bé) el 1799, i el 1877 s'hauria ampliat amb el cobert adossat a migdia. El 1930 encara consta com a habitada en un llistat de cases rurals. A mitjans de segle XX la casa devia quedar abandonada i es trobava en força mal estat quan, pels volts de 1977, un grup de tres famílies van comprar cal Fuster, cal Po, ca l'Abellà i una granja propera. Eren les famílies Martí, Casas i Cortadellas, de Barcelona, que tenien la intenció d'engegar un projecte d'explotació de la granja al mateix temps que iniciaven un canvi de vida en un entorn més natural. Uns anys més tard, pels volts de 1986, les propietats es van dividir. Lurdes Cortadellas i Josep Ramon Collado van quedar-se a cal Fuster i cal Po, mentre que les famílies d'Antoni Martí Arís i de Carme Casas Gassó es van quedar a ca l'Abellà. En aquests darrers anys els nous propietaris hi han fet reformes importants, ja que les dues cases adossades, sobretot cal Po, es trobaven en força mal estat. La façana davantera s'ha restaurat mantenint les característiques originàries, però la façana posterior i els interiors s'han hagut de refer.

Bibliografia

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 108.

SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 15.

